

EEN VRIEND STELT ZICH VOOR

In deze rubriek wordt aan een van onze leden een aantal vragen gesteld

Roel van der Wal, 1951
 Geboren in Veenendaal.
 Doctoraal Geologie Universiteit van Amsterdam.
 Werkte bij de ministeries van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken, tot 2006.
 Voorzitter van onze Vereniging van 2003-2009.
 Vrijwilliger vanaf 2010 bij de Stichting Rainbow Den Haag.
 Woonachtig in de Archipelbuurt.

Wanneer werd je lid van onze Vereniging?

Ik vermoed op de Uitmarkt 1981 in Den Haag, waar Hermance Schaepman achter een kraam van de Vereniging stond en mij aansprak. Rond 1985 wilde de Vereniging haar activiteiten herstructureren en werden verschillende werkgroepen ingesteld. Dat sprak mij aan en daarbij raakte ik betrokken. Vanaf 1990 was ik bestuurslid en werd na het 30-jarig jubileum in 2003 voorzitter.

Voel je je Hagenaar?

Amsterdam had mijn hart gestolen, maar na mijn studie kon ik een baan in Den Haag krijgen en een etage in de Balistraat. Was wennen. Den Haag van toen is niet te vergelijken met nu. Toen had je vrijwel alleen in Scheveningen

terrasjes. Mede door excursies van de Vereniging leerde ik Den Haag beter kennen en waarderen. Plus het groen! En de zee! Ik voel me hier helemaal thuis en zet mij al jarenlang in als vrijwilliger. Tegenwoordig vooral voor Stichting Rainbow Den Haag, met als doel de acceptatie van seksuele diversiteit binnen de Haagse migrantengroepen, maar vooral lhbt-vluchtelingen in heel Nederland.

Wat vind je typisch voor Den Haag?

Het gebrek aan historisch besef. Het gemak waarmee de bestuurders waardevolle en kenmerkende zaken in Den Haag veronachtzamen. Met als absolute dieptepunt de wens van toenmalig wethouder Norder om van de Binckhorst het 'Dubai aan de Vliet' te maken. Onderzoek bevestigt dat gebouwen en monumenten niet alleen hun waarde behouden, zelfs in economisch minder goede tijden, maar ook de woon- en leefomgeving van mensen positief beïnvloeden. Door daar rekening mee te houden en daarin te investeren, investeert je dus in cultuur, welzijn én economie.

Overigens hebben veel inwoners van Den Haag ook dat gebrek aan historisch besef. Nadeel voor verbinding met onze stad is dat Den Haag een echte importstad is, met inwoners die overal vandaan komen om hier te werken en wonen, maar weinig binding met de stad voelen. Juist daarom is onze Vereniging extra belangrijk, een betrokken groep mensen. We hadden en hebben vaak het imago overal tegen te zijn, onzin. Wij hebben juist hart voor Den Haag.

Wat vind jij belangrijk voor Den Haag?

Den Haag is een gespleten stad, bijna nergens anders in Nederland is de

scheidslijn tussen arm en rijk zo scherp en leven bevolkingsgroepen zo langsk elkaar. Kennis, informatie en contact zouden meer begrip opleveren en minder vreemdelingenhaat betekenen. Contact met elkaar, voorbeelden zijn er toch genoeg? De AZC's op Kanaleneiland in Utrecht en het Drentse dorp Oranje. Eerst was iedereen boos en tegen, maar opnieuw toen beide verdwenen. En verdrietig, want er was echt contact geweest, men had de anderen leren kennen en dat contact werd daarna gemist.

Wat wil je verder nog kwijt?

Voormalig wethouder, toen nog raadslid Baldewingsingh was gealarmeerd door het grote aantal zelfmoorden onder lhbt-jongeren in de Haagse Hindoestaanse gemeenschap. Op zijn initiatief is daarvoor rond 2000 de Stichting Rainbow Den Haag opgericht. In Den Haag heeft ruim de helft van de inwoners een migratieachtergrond. Daarin is het hebben van een andere seksuele geaardheid dan de heteroseksuele vaak een enorm taboe en durven mensen met een andere geaardheid niet voor hun gevoelens uit te komen. Zij raken hierdoor in de knel. Wij bieden bijstand, organiseren ontmoetingsavonden en voeren persoonlijke gesprekken. Ik heb er vaak een dagtaak aan. (Lacht) Gelukkig heb ik nog wel tijd om muziek te maken, ik speel piano en maak graag muziek met anderen, instrumentalisten en zangers.

Wilt u ook een keer geïnterviewd worden voor deze rubriek? Neem dan contact met ons op via redactie@vriendenvandenhaag.nl